

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 5. De Obseruantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

Apo. 15. 9. *Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum, quia solus pius es da nobis viscera pietatis vt patres & consanguineos nostros, quos dum iusta præcipiunt, proximos nouimus, diligamus; & quos dum iniusta volunt, aduersarios experimur, odiendo & fugiendo nesciamus. Amen.*

De Obseruantia. §. V.

Aug. li. 33. q. 9. 31. **O***bseruantia, vt ex Aug. colligitur, est virtus, qua maiores etate, aut dignitate, aut sapientia, aut excellenti virtute, debito honore dignamur, aut officijs indulgemus. Maiores etate sunt senes; dignitate Principes & Prælati; sapientia doctiores & bonarum literarum studijs feliciores: virtute, qui inter alios puritate, & vitæ sanctimonia, & sanctis pro Dei gloria, & animarum salute sustentatis laboribus, amplius elucet.*

Incitamenta ad obseruantiam sunt; I. Leuit. 19. Virtus hæc, Spiritus S. voce præcepta est: Coram cano capite cõsurge, inquit, Ram. 13. 1. & honora personam senis, & time Dominum Deum tuum. Et: Omnis anima potestatib. sublimiorib. subdita sit, non enim

enim est potestas nisi à Deo. Et: Qui bene præsumunt Presbyteri, duplici honore digni habeantur. Qui autem his vocibus resistit, manifestum est quia Dei ordinationi resistit.

II. Omnis reipublicæ, & omnis congregationis benè gubernatæ, hæc sūma cura est, vt inæqualitas sit honorum & locorum, & vt maioribus ac senioribus à coetu iuniorum deferatur. Quis autem sua inuerecundia & procacitate audeat tot sapientissimorum hominum, qui respublicas & congregationes fundarunt, & gubernarunt, iudicio & sensu contraire?

Certè quidem Bernardus hæc ait: *Da-
ta est hæc pueris & adolescentibus hu-
militatis & reuerentiæ forma, vt in me-
dio seniorum taceant, vt audiant, inter-
rogent, & discant.* Et Basilius: *Coram
natu maiore, quàm tu, caue ne assidere de
festines, quòd si vt id facias, iubeare, no-
lito tu in pari cum illo sella sedere, sed
cum huc, illucque diligenter oculis cir-
cūspexeris, operam sedulo da, vt sellam
tibi humiliores aliquā inuenias; vt ob istā
animi tui humilē submissionem gloria
te afficiat Deus.* H 6 III. Qui

*Ber. serm.
in Domi-
nica infra
Ostauā E-
pipha. Ba-
rogent, &
discant. Et
Basilius: Coram
natu maiore,
quàm tu, caue
ne assidere de
festines, quòd
si vt id facias,
iubeare, no-
lito tu in pari
cum illo sella
sedere, sed cum
huc, illucque
diligenter oculis
circūspexeris,
operam sedulo
da, vt sellam
tibi humiliores
aliquā inuenias;
vt ob istā
animi tui
humilē
submissionm
gloria te
afficiat Deus.*

III. Qui obseruantia obliuiscuntur, sunt homines stulti & superbi, quos Dominus in hac vita duplici modo castigat. Primò quidē, vt quia maioribus & senioribus non obtemperant, mille erroribus implicentur. Secundo verò, vt maiores ætate aut dignitate facti, à minoribus contemnuntur.

Actiones obseruantia sunt: I. Maiorum, & seniorum conuenientem interiùs existimationem habere, eosque animo ex interna reuerentia suspicere.

II. Venientibus illis assurgere, caput aperire aut inclinare, honoratiorem locum ad sedendum concedere, in deambulando dextrum illis locum dare, & nulla signa reuerentia consueta pro more patriæ aut congregationis præterire.

III. Coram illis tacere, aut si loquendum sit, non docendo, sed interrogando & discendo loqui: quòd si docendum coram illis sit, non illos vt discipulos, sed vt iudices eorum quæ docemus, respicere.

IV. Eorum dicta, sapientia plena, mode-

modestè celebrare, illorum sententia venerari, & nostris subtilitatibus anteferre.

V. Si ab illorum sententia in speculatiuis aut practicis dilectendum sit, ob manifestam in contrarium rationem, non nisi reuerenter, & quasi compulsi, & cum dolore dissentire.

VI. Eos, si deliquerint, nequaquã duriter increpare, sed iuxta consiliũ Pauli, vt *patres obsecrare, & amicabiliter admonere.* 1. Ti. 5. 1.

VII. Iuuenum procacissimorum, qui maiores subsannant, & de illis detrahunt, stultitiam comescere, & nequaquam eorum errorem sine debita increpatione præterire.

Postulatio obseruantia: Domine Iesu Christe, qui verbum Patris cum sis, homo tamen factus, matri Mariæ & nutritio Ioseph mirabiliter detulisti, & Sacerdotes illius antiquæ legis, & Doctores, ac scribas semper honore affecisti, & honorari mandasti: fac nos, quæsumus, imitatores tui, vt maioribus nostris semper non ex

adulatione, sed ex obseruātia defera-
mus, eosq; p dignitate sua in te, & p-
pter te obseruantissimè veneremur.

De Obedientia. §. XI.

Bon. Tō. 1.
in cētilo.
3. p. sect.
44.
Obedientia est virtus, qua exequi-
mur iussa, & praecepta maiorum,
quia praecepta sunt. Quam quadrupli-
citer Bonauentura describit: Obediē-
tia, inquit, est voluntas faciendi praece-
ptū vel mādatum superiorū: Vel, obte-
peratio secundū regulā sacre scriptu-
rae, maiorib. quibuscunque debita. Vel,
est spontaneum, & rationabile proprie
voluntatis sacrificium. Vel est pio stu-
dio propriae voluntatis abnegatio.

Incitamenta ad obedientiam sunt:

I. Omnes creaturae nos obedientiam
docent, quae sine vlla contradictio-
ne, & cum summa perfectione crea-
tori obediunt. De quib. dicitur: Sta-
tuit ea in aeternum, & in seculū seculi,
praeceptum posuit, & nō praeeribit. Et:

Pf. 148 6.
Quoniam venti & mare obediunt ei.
Vnde dicunt homini, ex innocentia

Iust in li. in peccatum lapso, vt contempla-
gno vite tur Laurentius Iustinianus: Si vis
de obe. c. 2 esse quod fuisti, disce famulari crea-
tori,